

VI kadencja

[opis sprawy](#)

Odpowiedź ministra obrony narodowej

na interpelację nr 4420

w sprawie sytuacji w sektorze obronnym

Szanowny Panie Marszałku! Odpowiadając na interpelację pana posła Mirosława Pawłaka w sprawie sytuacji w sektorze obronnym (SPS-023-4313/08), uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Na wstępie pragnę poinformować, iż środki Ministerstwa Obrony Narodowej na realizację prac rozwojowych, wdrożeniowych i badań naukowych są ujmowane w "Planie modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP" i "Planie badań naukowych, prac rozwojowych i studyjnych". Zgodnie z nimi, na realizację zadań w obszarze badań i rozwoju techniki wojskowej w bieżącym roku zaplanowano następujące środki finansowe:

1) prace rozwojowe - 132,0 mln zł;

2) prace wdrożeniowe - 92,6 mln zł;

3) projekty badawcze realizowane na rzecz Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego Ministerstwa Obrony Narodowej (w tym w ramach programów międzynarodowych koordynowanych przez Europejską Agencję Uzbrojenia) oraz na rzecz Wojskowej Służby Zdrowia - 62,6 mln zł.

Łącznie środki finansowe resortu przeznaczone na badania i rozwój kształtują się na poziomie 287,2 mln zł, co stanowi 1,28% wydatków obronnych zaplanowanych w budżecie Ministerstwa Obrony Narodowej na ten rok.

Odnosnie do pytania dotyczącego zobowiązań budżetowych wobec zakładów sektora z tytułu utrzymywania w gotowości linii produkcyjnych dla podjęcia produkcji z przeznaczeniem dla Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wyjaśniam, że potrzeby w zakresie dostaw i remontów uzbrojenia i sprzętu wojskowego oraz dostaw środków bojowych, wygenerowane przez: Ministerstwo Obrony Narodowej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Sprawiedliwości i Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określane są w "Programie mobilizacji gospodarki". Wskazuje on także możliwości realizacyjne tych potrzeb przez przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym.

"Program mobilizacji gospodarki na lata 2007-2012", zatwierdzony przez prezesa Rady Ministrów w dniu 14 lutego 2007 r., nie przeszedł do fazy realizacji.

Wydatki na zadania związane z utrzymywaniem mocy produkcyjnych i/lub remontowych, ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w bieżącym roku, zgodnie z interpretacją zasad finansowania zadań obronnych przedstawioną przez ministra finansów,

mieszczą się w ogólnym limicie wydatków na potrzeby obronne Rzeczypospolitej Polskiej. Podziału tego limitu na potrzeby obronne poszczególnych dysponentów budżetu dokonuje minister obrony narodowej. Zapisana w ustawie budżetowej na ten rok kwota przeznaczona na finansowanie wydatków na utrzymywanie mocy produkcyjnych i remontowych, związanych z realizacją zadań obronnych przez przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym, wynosi 84 mln zł, w tym: 62 mln zł dla Ministerstwa Gospodarki i 22 mln zł dla Ministerstwa Obrony Narodowej.

Zakładam, że pytając w kolejnym punkcie wystąpienia o "wydatki na utrzymanie tzw. nieczynnych mocy" - pan poseł Mirosław Pawlak miał na myśli omawiane właśnie wydatki na utrzymywanie mocy produkcyjnych i remontowych.

Chciałbym dodać, iż w związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 2007 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków i trybu planowania i finansowania zadań wykonywanych w ramach przygotowań obronnych państwa przez organy administracji rządowej i organy samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 197, poz. 1426), program mobilizacji gospodarki będzie opracowywany co cztery lata na dziesięcioletni okres planistyczny rozpoczynający się w roku nieparzystym, co determinuje konieczność opracowania "Programu mobilizacji gospodarki" w nowym horyzoncie czasowym na lata 2009-2018. Jako koordynator przygotowania projektu "Programu mobilizacji gospodarki na lata 2009-2018" podjąłem również działania w celu ujęcia w budżecie na rok 2009 kwoty 120 mln zł (w tym: 88 mln zł dla Ministerstwa Gospodarki i 32 mln zł dla Ministerstwa Obrony Narodowej) z tytułu utrzymania przez podmioty przemysłowe mocy produkcyjnych i/lub remontowych niezbędnych do realizacji zadań ujętych w omawianym programie.

Ponadto informuję, iż podpisałem w dniu 11 sierpnia br. decyzję nr 381/MON ministra obrony narodowej w sprawie wprowadzenia do użytku "Metodyki naliczania kosztów utrzymywania przez przedsiębiorców mocy produkcyjnych i/lub remontowych, niezbędnych do realizacji zadań wynikających z "Programu mobilizacji gospodarki" oraz przyznawania i rozliczania dotacji na ich utrzymywanie". Podobny dokument został również wydany przez ministra gospodarki, jako organu uprawnionego do nakładania zadań obronnych na przedsiębiorców. Oba akty prawne posłużą do określania, czy przedsiębiorcy w danym roku będzie przysługiwała dotacja i w jakiej wysokości. Procedury jej przyznawania zostały w obu resortach już uruchomione. Jednocześnie należy wskazać, że przyznanie dotacji nastąpi w wyniku zawarcia umowy cywilnoprawnej pomiędzy danym podmiotem i ministrem obrony narodowej lub ministrem gospodarki.

Odnosząc się do pytania pana posła Mirosława Pawlaka dotyczącego pozycji Zakładów Mechanicznych Bumar-Łabędy SA z siedzibą w Gliwicach, pragnę poinformować, że zostały one w ramach konsolidacji wniesione do Bumar Sp. z o.o., w stosunku do której uprawnienia wynikające z praw majątkowych wykonuje minister skarbu państwa. W związku z tym, właściwy do udzielenia pełnej informacji na temat sytuacji ekonomiczno-finansowej spółki jest minister skarbu państwa. Ze swej strony pragnę jedynie nadmienić, iż w planach modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej nie są aktualnie przewidziane zadania możliwe do bezpośredniego ulokowania przez Ministerstwo Obrony Narodowej w Zakładach Mechanicznych Bumar-Łabędy SA.

Odpowiadając na pytanie pana posła Mirosława Pawlaka dotyczące restrukturyzacji finansowej spółek sektora obronnego, informuję, iż ministrowi obrony narodowej przysługują uprawnienia wynikające z praw z akcji i udziałów jedynie w stosunku do 12 spółek sektora

obronnego, tj. wojskowych przedsiębiorstw remontowo-produkcyjnych. Są to: Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne SA w Poznaniu, Wojskowe Zakłady Inżynieryjne SA w Dęblinie, Wojskowe Zakłady Lotnicze Nr 1 SA w Łodzi, Wojskowe Zakłady Lotnicze Nr 2 SA w Bydgoszczy, Wojskowe Zakłady Lotnicze Nr 4 SA w Warszawie, Wojskowe Zakłady Elektroniczne SA w Zielonce, Wojskowe Zakłady Łączności Nr 1 SA w Zegrzu, Wojskowe Zakłady Łączności Nr 2 SA w Czernicy, Wojskowe Centralne Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne SA w Warszawie, Wojskowe Zakłady Uzbrojenia SA w Grudziądzu, Wojskowe Zakłady Mechaniczne w Siemianowicach Śląskich, Stocznia Marynarki Wojennej SA w Gdyni. Stąd też udzielenie odpowiedzi w sprawach spółek sektora obronnego (należących do przemysłowego potencjału obronnego), w tym przebiegu ich restrukturyzacji finansowej, wykracza poza obszar kompetencyjny ministra obrony narodowej.

Odnosząc się do aktualnej sytuacji finansowej wojskowych przedsiębiorstw remontowo-produkcyjnych, pragnę wskazać, że wszystkie podmioty w swoich biznesplanach na ten rok zakładają zyski, z czego cztery ze wskazanych przedsiębiorstw zakończyły pierwsze półrocze br. ze stratą netto. Jednakże z analizy porównawczej z lat poprzednich wynika, że jest to dla tego okresu roku budżetowego typowy stan ekonomiczny, wynikający z późnego zawierania w danym roku umów na dostawy lub usługi dla Ministerstwa Obrony Narodowej.

Jako niezadowolającą sytuację uznać należy stratę na działalności gospodarczej w wysokości 5846 tys. zł uzyskaną przez Stocznnię Marynarki Wojennej SA (w 2007 r. zakończyła działalność gospodarczą ze stratą netto w wysokości 11 827 tys. zł). Kontynuuje ona własny program restrukturyzacji, obejmujący lata 2005-2011, nadzorowany przez Agencję Rozwoju Przemysłu SA i Ministerstwo Obrony Narodowej.

Wojskowe przedsiębiorstwa remontowo-produkcyjne (WPRP) dotychczas koncentrowały swoją działalność obsługowo-remontową i modernizacyjną na uzbrojeniu i sprzęcie wojskowym produkcji byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, który występuje na wyposażeniu wojsk. Będą wykonywać jego remonty i modernizacje do czasu wycofania z eksploatacji w perspektywie 10-12 lat. Przy wprowadzaniu kolejnej generacji uzbrojenia i sprzętu wojskowego, w szczególności z importu, wojskowe przedsiębiorstwa remontowo-produkcyjne ukierunkowują się na zabezpieczenie jego eksploatacji, pozyskując technologię obsługi na poziomie remontu głównego w systemie scentralizowanym. Jest to możliwe w ścisłej kooperacji z dostawcami sprzętu. Przykładem działania w tym kierunku jest podpisanie umowy przez Wojskowe Zakłady Łączności Nr 2 SA na serwisowanie radiostacji firmy Harris.

Ponadto w celu stworzenia warunków do poprawy konkurencyjności spółek przemysłu obronnego oraz długookresowego rozwoju sektora, zgodnie z zapisami w "Strategii konsolidacji i wspierania rozwoju polskiego przemysłowego potencjału obronnego w latach 2007-2012" realizowane są następujące przedsięwzięcia mające na celu:

1) w zakresie wspierania eksportu wyrobów i usług w odniesieniu do uzbrojenia i sprzętu wojskowego:

a) zwiększenie dostępu producentom uzbrojenia i sprzętu wojskowego do gwarancji i poręczeń udzielanych przez Skarb Państwa - w drodze nowelizacji ustawy z 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielonych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689 ze zm.) polegającej na rozszerzeniu przedmiotowego

zakresu udzielania poręczeń i gwarancji o działalność związaną z produkcją lub modernizacją uzbrojenia i sprzętu wojskowego na potrzeby kontraktów krajowych;

b) udzielenie gwarantowanej przez Skarb Państwa pomocy w zakresie ubezpieczeń eksportowych i gwarancji ubezpieczeniowych oferowanych przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych SA;

c) udzielenie polskiego kredytu rządowego z przeznaczeniem na sfinansowanie zakupów wytwarzanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego rządowi innych państw zainteresowanych takimi kredytami;

d) wypracowanie koncepcji umożliwiającej wprowadzenie w szczególnie uzasadnionych przypadkach procedury, tzw. obrotu z retencją. Stosowanie tego rozwiązania byłoby trybem wyjątkowym i rozpatrywanym indywidualnie dla każdego przypadku;

e) ustalenie zasad efektywnej współpracy i koordynacji działań organów administracji rządowej w celu wspierania rozwoju eksportu uzbrojenia i sprzętu wojskowego, w tym ustanowienia stosownych rozwiązań organizacyjnych i instytucjonalnych oraz stworzenia warunków do implementacji tych rozwiązań w praktyce, np. utworzenie na wniosek ministra skarbu państwa międzyresortowego zespołu, do którego zaproszeni zostali podsekretarz stanu do spraw uzbrojenia i modernizacji w Ministerstwie Obrony Narodowej oraz podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki;

2) w zakresie promocji eksportu wyrobów i usług w odniesieniu do uzbrojenia i sprzętu wojskowego:

a) zwiększenie zaangażowania wydziałów promocji handlu i inwestycji ambasad i konsulatów Rzeczypospolitej Polskiej podległych ministrowi gospodarki, jak również placówek dyplomatycznych Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz przedstawicielstw handlowych spółek dominujących w grupach kapitałowych w organizacji ekspozycji wyrobów polskiego przemysłu obronnego w trakcie międzynarodowych wystaw uzbrojenia i sprzętu wojskowego;

b) rozszerzenie ustawowych kompetencji ministra obrony narodowej o promocję wyrobów i usług polskiego przemysłu obronnego;

3) w zakresie wzmocnienia zaplecza badawczo-rozwojowego:

a) opracowywanie nowych wyrobów przy wykorzystywaniu opracowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego we współpracy z Ministerstwem Obrony Narodowej i Ministerstwem Gospodarki "Programu badań naukowych i prac rozwojowych na rzecz polskiego przemysłu obronnego";

b) weryfikację planów badań naukowych i prac rozwojowych w obszarach priorytetowych z punktu widzenia obronności i bezpieczeństwa państwa, w celu skoncentrowania środków na badaniach naukowych i pracach rozwojowych w wybranych obszarach z jednoczesnym uwzględnieniem możliwości nawiązania współpracy w ramach programów międzynarodowych;

Odpowiadając na pytanie pana posła Mirosława Pawlaka dotyczące departamentu w resorcie obrony narodowej odpowiedzialnego za nadzór nad zamówieniami z zakresu sektora obronnego, informuję, iż nie ma takiej komórki organizacyjnej. Jednocześnie pragnę wskazać, iż zadania związane z udzielaniem zamówień publicznych na wyroby i usługi dotyczące technicznego zabezpieczenia funkcjonowania wojska na szczeblu centralnym są realizowane przez:

- Departament Nauki i Szkolnictwa Wojskowego w obszarze badań naukowych,
- Departament Polityki Zbrojeniowej w odniesieniu do prac rozwojowych i wdrożeniowych,
- Departament Zaopatrywania Sił Zbrojnych (DZSZ) w zakresie centralnego pozyskiwania uzbrojenia i sprzętu wojskowego, amunicji i usług remontowych,
- Agencję Mienia Wojskowego w zakresie centralnego pozyskiwania sprzętu powszechnego użytku i środków materiałowych,
- Departament Administracyjny Ministerstwa Obrony Narodowej w zakresie pozyskiwania sprzętu powszechnego użytku i środków materiałowych oraz
- Inspektorat Wsparcia Sił Zbrojnych w zakresie remontów i modernizacji uzbrojenia i sprzętu wojskowego, zakupów środków bojowych oraz technicznych środków materiałowych na zabezpieczenie ich bieżącej eksploatacji.

Nadzór nad prowadzonymi postępowaniami o zamówienie publiczne jest realizowany dwupoziomowo. Pierwszy poziom dotyczący kontroli wewnętrznej jest realizowany przez komórkę wewnętrzną instytucji upoważnionej do prowadzenia postępowań, gdzie kontroli i monitorowaniu podlegają wszystkie procedury zamówień. Drugi poziom nadzoru, tj. kontrola zewnętrzna, jest realizowany przez Biuro do Spraw Procedur Antykorupcyjnych, które akceptuje proponowane przez realizatorów tryby postępowania dla wszystkich zamówień publicznych oraz monitoruje w pełnym zakresie przebieg niektórych, losowo wybranych postępowań.

Pragnę poinformować, iż DZSZ korzysta z zamówień u kontrahentów zagranicznych. Głównie - bezpośrednio zawarte umowy - dotyczą firm amerykańskich. I tak np. w 2007 r. realizowano cztery umowy w zakresie dostaw, m.in. części do okrętów, rakiet Standard SM-1, GPS. W ubiegłym roku realizowano także trzy kontrakty z NATO Maintenance and Supply Agency i podpisano umowę z firmą francuską na dostawę sprzętu systemu rozpoznania akustycznego. Natomiast w bieżącym roku podpisano dwuletnią umowę ze szwedzką firmą Saab Underwater Systems AB na remont torped bojowych.

Ponadto Ministerstwo Obrony Narodowej realizuje również umowę wieloletnią z hiszpańską firmą EADS CASA na dostawę w latach 2001-2009 czternastu samolotów transportowych CASA C-295M.

Należy również wspomnieć o kontraktach z przedsiębiorstwami handlu zagranicznego, tj. Cenzin i Cenrex, które realizują głównie dostawy części zamiennych do samolotów i śmigłowców.

Departament Zaopatrzenia Sił Zbrojnych realizuje również umowy z kontrahentami krajowymi (Bumar Sp. z o.o., ZM Mesko, WZM Siemianowice, IMS Griffin), dla których podwykonawcami (lub dostawcami) są firmy zagraniczne.

Odpowiadając na pytanie o Fundusz Restrukturyzacji Przemysłu Obronnego i Lotniczego pragnę wskazać, iż fundusz taki, jak i żaden inny fundusz, którego środki mogłyby zostać użyte konkretnie na restrukturyzację spółek przemysłu obronnego i lotniczego, nie funkcjonuje. Jednocześnie pragnę zauważyć, iż zgodnie z ustawą z dnia 20 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 76, poz. 804 ze zm.) minister obrony narodowej jest dysponentem Funduszu Modernizacji Sił Zbrojnych, którego wydatki przeznacza się na realizację celów określonych w planach modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej związanych z zakupem uzbrojenia i sprzętu wojskowego.

Funduszem, którego wydatki przeznacza się na ratowanie lub restrukturyzację przedsiębiorców, w tym należących do sektora obronnego, jest, zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397 ze zm.), Fundusz Restrukturyzacji Przedsiębiorców.

W zakresie płatności dla kontrahentów za dostarczone wyroby oraz zrealizowane usługi w ramach zawartych kontraktów, informuję, że realizowane są w wymaganych terminach określonych w umowach. Zdarzają się natomiast przypadki nieterminowej realizacji umów przez kontrahentów, z czego naliczane są kary umowne i opusty cenowe. W 2007 r. naliczono łącznie od kontrahentów 20,86 mln zł kar umownych, z tego od spółek przemysłu obronnego oraz wojskowych przedsiębiorstw remontowo produkcyjnych - 15,55 mln zł.

Potrzeby w zakresie modernizacji technicznej wyznaczane są z jednej strony w wyniku identyfikacji istniejących braków w zakresie wyposażenia, z drugiej przez dynamiczny postęp techniczny i technologiczny. Stanowi to sygnał dla przedsiębiorstw zbrojeniowych o planowanych kierunkach i priorytetach modernizacji oraz niezbędnych wymaganiach, jakie sprzęt wojskowy musi spełniać.

Dostawy wyrobów i usług dla Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej dokonywane są na podstawie "Planu modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej". Plan ten zarówno w układzie rocznym, jak i wieloletnim zawiera pozycje sprzętowe niezbędne do pozyskania w celu zapewnienia zdolności do wykonywania zadań operacyjnych. Konstrukcja i zawartość planu jest wynikiem zbilansowanych pod względem czasowym i finansowym potrzeb definiowanych głównie przez Siły Zbrojne.

Podstawą do opracowania nowych wzorów uzbrojenia w trybie realizacji prac rozwojowych są dokumenty sporządzane w trakcie etapów poprzedzających projektowanie, rozwój i produkcję. W dokumentach tych zawarte są szczegółowe wymagania, jakie uzbrojenie i sprzęt wojskowy musi spełniać. Kryteria zawarte w wymaganiach muszą zostać uwzględnione i znaleźć odzwierciedlenie w parametrach końcowych wyrobów dostarczanych do wojsk. Odstępstwa od tego warunku są możliwe jedynie w sytuacjach szczególnych, wynikających z możliwości technologicznych i tylko w przypadku akceptacji zmiany wymagań ze strony Sił Zbrojnych.

Zakupy gotowych wyrobów dokonywane są na podstawie wcześniej przygotowanych i uzgodnionych z zainteresowanymi stronami specyfikacji. Pozyskiwane i dostarczane do

wojsk uzbrojenie podlega ocenie zgodności parametrów końcowych z postawionymi wymaganiami. Instrumentem umożliwiającym weryfikację zgodności są testy uzbrojenia i sprzętu wojskowego dokonywane na etapie zakupów. Uzbrojenie i sprzęt, które nie spełnią określonych wymagań, nie są brane pod uwagę w procedurze zakupów.

Przedstawione zasady pozyskiwania uzbrojenia i sprzętu wojskowego wskazują, jak dużą wagę przywiązuje się do zapewnienia wymagań stawianych przez wojska na wszystkich etapach tego procesu.

Dowodem skuteczności i zaufania dla posiadanego uzbrojenia jest udział w operacjach międzynarodowych polskich jednostek wyposażonych w dużej części w sprzęt rodzimej produkcji oraz sprawne wypełnianie stawianych przed nimi zadań, a także uznanie dla polskich żołnierzy wyrażane przez koalicjantów.

Pytanie o przypadki dofinansowania z rezerwy celowej przemysłu obronnego wiąże się ściśle z pytaniem o rozliczenia zobowiązań budżetowych wobec zakładów sektora obronnego. Informuję, że rezerwa celowa tworzona była w budżecie państwa przez Ministerstwo Gospodarki, które w drodze zawieranych porozumień wydzielało przedstawione w zestawieniu kwoty na utrzymanie mocy produkcyjnych i remontowych niezbędnych do wytworzenia rzeczy ruchomych na okres zagrożenia wojennego dla potrzeb obrony państwa ("Program mobilizacji gospodarki") w przedsiębiorstwach nadzorowanych przez Ministerstwo Obrony Narodowej.

(w tys. zł)

Rok	Kwota z rezerwy celowej budżetu państwa (w tys. zł)
2001	0,0
2002	1500,0
2003	600,0
2004	500,0
2005	500,0
2006	0,0
2007	0,0

W budżecie Ministerstwa Obrony Narodowej na ten rok ujęto środki w wysokości 22 mln zł z przeznaczeniem na realizację zadań wynikających z "Programu mobilizacji gospodarki na lata 2007-2012", przy czym do dnia 31 lipca br. nie dokonano jeszcze rozdysponowania wskazanej kwoty.

Jeśli chodzi natomiast o transponowanie do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej "nowej myśli technicznej", pragnę poinformować, iż w tym celu podjęto szereg działań o charakterze legislacyjnym i organizacyjnym, które doprowadziły do wdrożenia nowego modelu

pozyskiwania uzbrojenia i sprzętu wojskowego na potrzeby Sił Zbrojnych, który od 2005 r. unormowany został następującymi przepisami:

- decyzją nr 57/MON ministra obrony narodowej z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie wprowadzenia "Instrukcji w sprawie realizacji prac rozwojowych i wdrożeniowych w dziedzinie techniki wojskowej oraz testowania gotowych, nowych wzorów uzbrojenia i sprzętu wojskowego (UiSW) w resorcie obrony narodowej" (Dz. Urz. MON Nr 5, poz. 37 ze zm.);

- decyzją nr 58/MON ministra obrony narodowej z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie określenia kompetencji organów wojskowych w zakresie zatwierdzania dokumentacji technicznej na uzbrojenie i sprzęt wojskowy (Dz. Urz. MON Nr 5, poz. 38 ze zm.);

- decyzją nr 199/MON ministra obrony narodowej z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie wprowadzenia do użytku "Instrukcji o realizacji badań naukowych i prac studyjnych w resorcie obrony narodowej" (Dz. Urz. MON Nr 13, poz. 104 ze zm.).

W ramach działań organizacyjnych w strukturze Ministerstwa Obrony Narodowej utworzono Departament Nauki i Szkolnictwa Wojskowego, do zadań którego należy m.in. nadzór nad pozyskiwaniem nowoczesnych technologii i rozwiązań technicznych wychodzących naprzeciw oczekiwaniom Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto z dniem 1 sierpnia br. rozpoczęło działalność Biuro Analiz Rynku Uzbrojenia i Dokumentacji Technicznej. Jest to komórka organizacyjna właściwa do przygotowania analiz w zakresie możliwości zaspokojenia potrzeb operacyjnych określonych przez Sztab Generalny Wojska Polskiego (z udziałem gestorów) i realizacji zadań przez wykonawców planów modernizacji technicznej.

Wprowadzane konsekwentnie w życie regulacje prawne i organizacyjne związane z funkcjonowaniem nowego modelu pozyskiwania uzbrojenia i sprzętu wojskowego zapewnią sprawną modernizację i poprawią efektywność eksploatacji techniki wojskowej znajdującej się na wyposażeniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie pragnę wskazać, że Ministerstwo Obrony Narodowej, we współpracy z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego, uwzględniając bieżące uwarunkowania, dokonują weryfikacji planów badań naukowych i prac rozwojowych w obszarach priorytetowych z punktu widzenia obronności i bezpieczeństwa państwa, w celu skoncentrowania środków na badania naukowe i prace rozwojowe w wybranych obszarach z jednoczesnym uwzględnieniem możliwości nawiązania współpracy w ramach programów międzynarodowych. Działania w tym zakresie prowadzone są w powołanym w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego Zespole Badań na Rzecz Obronności i Bezpieczeństwa, w którym Ministerstwo Obrony Narodowej posiada swego reprezentanta. Jego udział pozwala na dokonywanie ocen i opiniowanie zgłaszanych projektów pod względem zgodności z potrzebami i priorytetami Ministerstwa Obrony Narodowej.

Główne kierunki zmian w polskim przemyśle obronnym, zmierzające do stworzenia warunków umożliwiających dalszy jego rozwój i wzmocnienie pozycji wobec międzynarodowej konkurencji, wyznacza "Strategia konsolidacji i wspierania rozwoju polskiego przemysłowego potencjału obronnego w latach 2007-2012". Z wymienionych w niej kierunków, z których efektów ich realizacji w największym stopniu będą mogły skorzystać Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, należy wymienić:

- zaktywizowanie działań zmierzających do pozyskania inwestorów strategicznych, którzy byliby zainteresowani wejściem kapitałowym i technologicznym do polskiego przemysłu obronnego. Stworzy to dogodną płaszczyznę do włączenia się podmiotów sektora w międzynarodowe programy badawczo-rozwojowe i produkcyjne dotyczące uzbrojenia i sprzętu wojskowego, a także wyrobów podwójnego przeznaczenia, realizowane pod auspicjami Unii Europejskiej (np. VII Program ramowy na rzecz badań i rozwoju technologicznego), jak również organizowane z inicjatywy samych przedsiębiorców;

- zintensyfikowanie działań zmierzających do zwiększenia współpracy międzynarodowej umożliwiającej bezpośrednią współpracę spółek polskiego przemysłu obronnego z zagranicznymi koncernami, w zakresie pozyskiwania przez polski przemysł obronny nowych produktów, technologii i rynków (na zasadzie współpracy biznesowej, niezależnie od możliwości "wejścia kapitałowego" tych koncernów do spółek polskiego przemysłu obronnego).

Realizacja powyższych kierunków w największym stopniu wpłynie na efektywnie funkcjonujący sektor produkcyjno-usługowy zdolny do:

- zabezpieczenia - w możliwie największym zakresie - potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w nowoczesne uzbrojenie i sprzęt wojskowy;

- skutecznego konkurowania na międzynarodowym rynku uzbrojenia i sprzętu wojskowego oraz rynku cywilnych wyrobów lotniczych i innych wyrobów podwójnego przeznaczenia;

- włączenia się w międzynarodowe struktury współpracy.

Przedstawiając powyższe wyjaśnienia, pozostaję w przekonaniu, że uzna je Pan Marszałek za wystarczające.

Z wyrazami szacunku i poważania

Minister

Bogdan Klich

Warszawa, dnia 26 sierpnia 2008 r.